

Нова српска политичка мисао

Савремени свет

Перспектива ЕУ је суморна, независно од "брегзита"

Мирослав Н. Јовановић

субота, 04. јун 2016.

Европска унија добила је Нобелову награду за мир 2012. Првобитни циљ ЕУ био је очување мира у Европи, а средство са достизање тог циља је економска интеграција. Ипак, Нобелова награда ЕУ за економију се не разматра. ЕУ није више пројекат који би привукао масе на барикаде да је бране.

Од очувања мира, ЕУ се преобразила у пројекат за централизовано грабљење технократске власти. ЕУ се меша и регулише скоро све: од дозвољене закривљености крастаца до забране фризера да носе високе штикле на послу.

После изванредних успеха у интеграцији пре скоро две деценије, ЕУ је већ годинама у егзистенцијалној кризи којој се не назире крај.

Већ годинама земље ЕУ не могу да се сложе ни око чега (гасоводи и енергетска политика, избеглице, евро, фискална унија, односи са Русијом, признање независности Косова и Метохије, генетски модификована храна,...) што је оличење пута ка смањеном значају и умањеном утицају ЕУ. Чак и ако се око нечега и договоре, тај договор занемаре као што су то квоте за пријем избеглица из муслиманског света.

У том оквиру не изненађује изјава председника Европског парламента Мартина Шулца да нико не може да каже да ли ће ЕУ да постоји за десет година. А до тада ко жив, ко мртав.

У таквим околностима не чуди намера Британије да гласа 23. јуна 2016. о даљем чланству у ЕУ. Превелика регулатива кочи економску активност, док истовремено доноси никакав

или безивотан привредни раст. Британија је истовремено незадовољна бахатом француско-немачком полугом која води ЕУ. Све је то допринело британском незадовољству и одлуци о референдуму о напуштању или останку у ЕУ.

Истовремено је и ЕУ незадовољна могућношћу развода од демократске и развијене Британије. Европске "империјалне" тежње би доживеле ударац јер се и сада поставља питање ко је следећи у могућој чекаоници за развод? Скандинавија, Чешка, Мађарска,... земље које су све отвореније незадовољне ЕУ. Због тога је ЕУ "запретила" Британији увођењем санкција у трговини, финансијама и миграцијама у случају напуштању чланства (Брегзита).

Тешки и свадљиви преговори о условима изласка и будућим односима Британије са ЕУ водили би се годинама у случају брегзита. Без обзира на претње Британији, ЕУ има значајан суфицит у трговини са Британијом. Само у прва три месеца 2016. британски дефицит у трговини робом са ЕУ био је 24 милијарде фунти, који британски суфицит у извозу услуга у ЕУ само благо умањује.¹ ЕУ је без обзира на претње Британији, ипак јако заинтересована за добре односе са тако значајним купцем своје робе.

Нови британски статус био би вероватно сличан оном који га има Швајцарска или Норвешка са ЕУ. Постоји основани ризик да би у преговорима о изласку Британије из ЕУ свака земља чланица ЕУ настојала да ућари нешто битно за себе. То би због дугогодишњих криза допринело још већој крхкости ЕУ. Управљање флексибилном Унијом је изузетно тешко чак и у садашњој архитектури ЕУ, а у будућности биће још теже, не само због садашњег функционисања ЕУ на више брзина због различитог састава еврозоне или Шенгенског споразума, већ и због тога што земље чланице иду у различитим правцима.

Какав год да је исход британског референдума, ЕУ је звезда падалица. Ипак, ЕУ ће да постоји и у будућности, али лако може да доживи судбину Светог римског царства (962–1806) које је било крцато разним институцијама и споразумима, али је било без истинске важности.

И поред церемонија, чланице се нису обазирале на споразуме као што то сад чине земље ЕУ у погледу квота за расподелу избеглица или фискалних правила. Занемаривање обавеза од стране земаља чланица је основна бољка која разједа ЕУ.

Ако Британија остане у чланству ЕУ, тада ће гашење ЕУ бити на уреднији начин него што би се то догодило без чланства тако велике и значајне земље. А што се тиче Србије и њеног "неповратног" пута у ЕУ, Србија ће остати талац власти "Републике Косово" којој

званичници ЕУ непрекидно повлађују, а на сталну штету Србије већ годинама. Да ли се сећате неког уступка Србији који није убрзо поништен? То су давно разоткриле оне истопљене "пахуљице".

Циљ ЕУ пре свог реалног исчезнућа је и да затоми Републику Српску и одстрани Русију са Балкана уз сверсрдну помоћ Србије. У ваздуху видљиво вијоре питања признавања независности Косова и Метохије и то са надокнадом ратне штете, независност Војводине и Рашке области, истополних бракова,... Само је питање времена када ће нека земља ЕУ ставити то на преговарачки сто као услов, једно по једно, за отварање или затварање неког од преговарачких поглавља или за коначно приступање ЕУ. А шта Србија добија за узврат? Па, Србија добија уцене и понижења до у недоглед, вртоглави пораст задужености, распадајућу еврозону и надмену, сурову (погледајте Грчку), нефункционалну и опако нестабилну ЕУ из које Британија намерава да побегне.

[1] L. Elliott, 'UK trade deficit with EU hits new record', The Guardian, 10.5.2016.

Редовни члан Матице српске у Новом Саду

=====

<http://www.nspm.rs/savremeni-svet/perspektiva-eu-je-sumorna-nezavisno-od-bregzita.html>